

ordinær Afbetaling paa Statsgælden. Det drejer sig her om en aarlig Afbetaling meget lavt regnet paa 15—16 Mill. Kr., dette lagt til de 11 Millioner, som er den ordinære Afbetaling af Statsgælden, vil altsaa give 26—27 Mill. Kr. i aarlig Afbetaling — forudsat at vi, naar 3 Aars Perioden er udløbet, ved fortsatte Beparelser paa Udgiftssiden kan undgaa at optage det aarlige 10 Millioners Laan til Anskaffelse af indtægtgivende Statsaktiver.

Vi har altsaa fuldt ud forstaaet og i Praksis givet Udtryk for, at vi betragter Forholdsregler til ekstraordinær Afbetaling af Statsgælden som særdeles nyttige, og vi har anvist hensigtsmæssige Veje til at naa dertil. Men naturligvis, hvis det skal være valutagavnligt, og hvis det skal være økonomisk gavnligt for vort Land i det hele taget, maa det ske paa skattemæssig forsvarlig Maade og paa en Maade, som ikke skader vor Valutasituation i Almindelighed, hvilket dette Forslag i meget høj Grad vil gøre. Men for at gentage det: et formindsket Forbrug, som kan have en nævneværdig Betydning for vor Handelsbalance, vil dette Forslag ikke betyde. I saa Henseende er det af den tidligere Regering forelagte Forslag om en Valutaydelse det af alle de forelagte Forslag, der gaar absolut mest til Kærnen af Sagen. Det vilde, netop fordi det gaar til Bunds, have foranlediget et virkelig betydeligt formindsket Forbrug og vilde derved have formindsket Seddelomløbet og derved atter direkte gavnet Valutasituationen.

Et Hovedpunkt i denne Sag er, at vi holder os klart for Øje, at hvad vi mest af alt trænger til her i dette Land, er en Forøgelse af Kapitaldannelsen. Det stærke Behov for udenlandske Kreditter og udenlandsk Kapital, som har gjort sig gældende, har været et af de mest valutavækkende Momenter af alt det, vi har haft at kæmpe med, og der er ingen Tvivl om, at der fra Lovgivningsmagts Side bør gøres alt, hvad der paa nogen Maade kan gøres, for at styrke Tilbøjeligheden til Opsparing. Det er et af de sunde og naturlige Lægemidler for Valutasituationen og for de økonomiske Vanskeligheder, som spiller den allerstørste Rolle.

Men Vedtagelsen af dette Forslag vil netop være den stærkeste Hindring for Kapitaldannelsen, som nogenlunde kan tænkes, og det vil være den største Opfordring til Kapitalflugt. Vi maa i denne Henseende ikke glemme, at vor Formueskat i Forvejen er overordentlig høj. Nu ved jeg meget godt, at det anses for at være en fortrinlig

Vælgermødetale at sige: Af dem, der er saa lykkelige at have Formue, af dette lille Faatal, som har været saa heldige at berige sig, kan man kræve omtrent, hvad det skal være. Det kan maaske kildre Ørene paa mange, men det er en bundfalsk og bundskadelig Tale.

Naturligvis skal Formuen betale sin Skat og betale en betydelig Skat; det gør den ogsaa her i Landet, hvor vi i Forvejen har en, maalt med europæisk Maalestok, særdeles betydelig Formuebeskatning, og hvor vi har denne Beskatning i Form af en direkte Formueskat og ikke bruger den indirekte Form, som man har til Eksempel i England og visse andre Lande, hvor der er en højere Skatteprocent af Formueindtægt end for Indtægt af personligt Arbejde. Dette er en lempeligere Form for Beskatning end den, vi har her til Lands. Men i mange Henseender har den Form, vi har, og som vi alle har været enige om at indføre i sin Tid i 1903 og har beholdt siden da, alligevel alt i alt, hvad jeg ikke i Dag skal komme nærmere ind paa, sine meget store skattemæssige Fordele. En uproduktiv Formue bør heller ikke paa nogen Maade gaa fri for Beskatning. Men, som sagt, Formuen er i Forvejen overordentlig højt beskattet her i Landet.

Den højtærede Finansminister lagde i sine Betragtninger over Afgiften til Grund en gennemsnitlig Afkastning af Formuen paa ca. 4 pCt. Dette er ret lavt regnet, naar der blot tænkes paa Papirformuen. Af Papirformuen kan man, som Forholdene nu ligger, gennemgaaende regne med en højere Afkastning end 4 pCt. Men ikke des mindre betragter jeg ingenlunde de 4 pCt., den højtærede Finansminister nævnte, som for lavt, paa ingen Maade, naar vi tænker paa den gennemsnitlige Formueafkastning. Tænker vi paa Afkastningen af den Formue, der er anbragt i fast Ejendom, f. Eks. i Landbrug, i Huse, Skove og lignende, saa vil en 4 pCt. Afkastning snarere være for højt regnet end for lavt. I alt Fald har der, som Landbrugsregnskaberne viser, været flere Aar, hvor Afkastningen af Kapital, der er anbragt i Landbrugsejendomme, har været betydelig lavere end 4 pCt., og jeg vil antage, at den gennemsnitlige Kapitalafkastning for Formuer, der er anbragt paa denne Maade og i Skove, Huse og Ejendomme, vil være snarere under end over 4 pCt.

Altsaa, jeg kan meget godt acceptere de 4 pCt., som den højtærede Finansminister brugte som Grundlag. Naar vi da gaar ud herfra og udregner, hvor meget Beskat-